

ud, som om denne ville finde sted, idet det fra polsk side fremhævedes, at der ingen principiel modstand var mod Ceylons optagelse, men at man kun ønskede yderligere oplysninger. Imidlertid opnåedes der ikke den fornødne enstemmighed i sikkerhedsrådet om optagelsen.

Med hensyn til spørgsmålet om Palæstinas optagelse som medlem henvises til afsnittet om Palæstina, sp. 7426.

4. Hensigtsmæssigheden af at oprette et fast udvalg for plenarforsamlingen.

Det af 2. plenarforsamling oprettede interimsudvalg*) var ifølge resolutionen af 13. november 1947 kun gyldigt, indtil næste forsamling åbnedes, og skulle afgive beretning til denne om tilrådeligheden af at oprette et fast udvalg for plenarforsamlingen til at udøve interimsudvalgets funktioner. Interimsudvalget nedsatte i marts 1948 et særligt underudvalg til at undersøge dette spørgsmål. Underudvalget foretog sin indstilling på grundlag dels af de erfaringer, der var indvundet ved forberedelsen af sager af politisk eller sikkerhedsmæssig karakter, der var forelagt tidligere forsamlinger, dels af interimsudvalgets kompetence-regler og hidtidige funktion. Indstillingen, som den blev vedtaget af interimsudvalget og forelagt forsamlingen i en beretning (dok. A/606), gik ud på, at der forelå tilstrækkeligt bevis for den praktiske nytte af et sådant hjælpeorgan for forsamlingen, hvorfor udvalget enstemmigt anbefalede til plenarforsamlingen, at udvalget fortsættes forsøgsvis for det yderligere tidsrum, som forsamlingen måtte fastsætte.

Med hensyn til interimsudvalgets opgaver var der almindelig enighed om, at det fortsat skal have de tre hverv, som var blevet pålagt det ved resolutionen af 13. november 1947, nemlig at lette forsamlingens arbejde ved forudgående un-

dersøgelse af vigtige spørgsmål, at bistå ved iværksættelse af forsamlingens resolutioner, og at foretage systematiske undersøgelser af de metoder, forsamlingen bør følge ved udførelsen af sine politiske pligter ifølge pagtens artikler 11 og 13.

Udvalget var endvidere enigt om, at det burde have bemyndigelse til at anmode den mellemfolkelige domstol om responsa i retsspørgsmål, som opstod indenfor dets virksomhedsområde. Derimod var der uenighed om, hvorvidt udvalget også skulle have bemyndigelse til at beskæftige sig med administrative og budgetmæssige spørgsmål.

Fra svensk side fremhævede man, at det tidligere havde vist sig umuligt for forsamlingen at udføre sit arbejde i den tid, der var beregnet til en samling. Det var derfor påkrævet at finde en måde, hvorpå forsamlingen kunne fortsætte sit arbejde mellem samlingerne, og den svenske delegerede fandt, at interimsudvalget kunne udføre et nyttigt forberedende arbejde til gavn for selve forsamlingen.

Minister Borberg udtalte sig på den danske delegations vegne for en fornyelse af interimsudvalget for et år og tilføjede, at den danske delegation ville se med velvilje på eventuelle ændringer i udvalgets mandat, der ville medføre, at alle forsamlingens medlemmer deltog i dens arbejde, et forhold, der ville forøge dens værdi. Idet han mindede om, at forsamlingen for to år siden havde haft et særligt udvalg til undersøgelse af forretningsordenen med henblik på at spare forsamlingens tid, betonedede han, at arbejdet, som det nu foregik, ikke var tilfredsstillende. Den danske delegation delte derfor den svenske delegations anskuelse, at det var ønskeligt at gøre forsamlingens arbejde til genstand for en nærmere undersøgelse med henblik på en forbedring, og ville støtte et forslag i denne retning.

*) Se beretn. 2. saml., s. 12.